

מנשה רפאל ("רפי")



בן בכור ויפה. נולד ביום 9.4.1914 באזמיר אשר בתורכיה. בן בכור להוריו. גדל בקושטא. עלה ארצה ב-1922 ולמד ב"תלמוד-תורה" בירושלים. המשיך את לימודיו בישיבת "פורת-יוסף" בעיר העתיקה. רצה לסיים את הלימודים ולהיות רב בישראל. אך בגלל מצבם הדחוק של הוריו הפסיק את הלימודים ויצא לעבודה. היה פחת. הוסיף להשתלם בלילות ובו בזמן הצטרף ל"הגנה" ומשם

הועבר ל"מגן-דויד-אדום" וסיים קורס לחובשים. במאורעות 1936 השתתף בפעולות כנוטר בצובה ובסביבות ירושלים. התאמן והגן על נקודות-ישוב ונקודות-ספר.

ב-15 בדצמבר 1947 התייצב לשירות העם בין הראשונים. התאמן ונשלח כחייל לשייך-ג'ראח. מפקדיו העבירוהו לש"י ואת התפקיד הזה מילא במסירות ובשלמות. ב-15.5.1948 התאמן שנית. בכ"ה באייר תש"ח (3.6.1948), בדרכו חזרה לעמדה, נורה על-ידי צלף ערבי ליד בית-הספר טרה-סנסה. תחילה נפצע, אך בגלל האש החזקה לא הוגשה לו עזרה דחופה. עוד הצליח לגרור את עצמו לעבר עמדתו ואנשיו הבחינו בקריאתו: "שמע ישראל", "אם אשכחך ירושלים, תשכח ימיני", נפל ומת. היה קבור בשייך-באדר א'. ב-10.9.1950 הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים. הניח אחריו אשה ושתי בנות.